

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Zondaggroep I
2 juli 1961

Goedenmorgen vrienden.

Ja, als we rekening houden met de stoffelijke omstandigheden zouden we eigenlijk moeten spreken over onderwerpen als de naakte waarheid of zo, maar het lijkt me verstandiger om uw materiële hitte en moeilijkheden te negeren en ons bezig te houden met de ontwikkelingen op het ogenblik op geestelijk terrein.

Gezien het totaal van cosmische werkingen kan reeds op het ogenblik worden gezegd, dat de eerste periode van spanning begint aan te breken. We hebben daarover vroeger reeds enige meer materiële prognosen gegeven. Ik zou daarom nu willen wijzen op bepaalde geestelijke aspecten.

Voor zeer vele mensen is er op het ogenblik sprake van een gevoel van innerlijk onbevredigd zijn, een soort spanning, een zeker verweer zelfs, tegen alles wat rond hen geschiedt. Men weet nog niet hoe men zich zal moeten oriënteren in deze nieuwe condities, deze nieuwe omstandigheid, en komt ardoor met zichzelf voortdurend in strijd. De tendenzen, die zich ontwikkelen wijzen op de noodzaak om geestelijke werkingen, esoterische bestrevingen, steeds sterker ook materieel uit te drukken. Maar deze materiële uitdrukking van het bestreven wordt moeilijk gemaakt door de wereld waarin men leeft en door de daarin vaststaande meningen, gebruiken, religieuze inzichten en wat dies meer zij. Het resultaat is een verwarring, een verwarring die, naar ik meen, nog in de komende maanden steeds zal toenemen, ofschoon dit hoofdzakelijk meer individueel zal geschieden in de maanden, die komen gaan.

Het is moeilijk om een voor iedereen bruikbare reeks van regels te geven, die deze aanpassing vergemakkelijken, want elke mens heeft zijn eigen problemen, elke mens staat zelf weer voor een keuze, die zijn leven in de komende tijd aanmerkelijk beïnvloed. Ik zou daarom willen teruggrijpen op uitspraken van de wereldmeester t.o.z. van zijn leraren.

In contact met hoge geestelijke werkelijkheid, entiteiten en krachten, die in de komende tijd dus ook de wereld praktisch geheel zullen leiden, verweert hij zich eigenlijk tegen al hetgeen zij op het ogenblik te plotseling de wereld opleggen en hij doet dit als volgt: Het is niet redelijk te verwachten dat de mens zijn gehele leven in zeer korte tijd wijzigt, maar zou deze reeks van condities, omstandigheden, zijn leefwijze, voor hem gewijzigd worden, zo zal hij in zijn radeloosheid en innerlijk verzet misschien overgaan tot dwaasheden, die hij voor zich althans eerst veel later zal kunnen herstellen.

Het antwoord daarop zal ik in het kort samenvatten. Ik mag daar niet volledig op ingaan, maar het komt dan hierop neer: Gij dient wel te bedenken, dat wij de mens nog enkele jaren, tot het einde van uw taak, de gelegenheid geven zelve zijn houding te wijzigen, maar het is niet mogelijk om het alles te doen stil staan, omdat de mens traag is.

De wetten vragen om vervulling en de gerechtigheid openbaart zich. Hierbij komt dus automatisch eigenlijk al de controverse tussen mens en cosmos

tot uiting, een strijd die ook in de mens vaak bestaat, maar die nu wel bijzonder sterk ook naar buiten gaat treden. Men moet zeer snel een keuze gaan doen en deze keuze is in de eerste plaats wel gelegen in de mogelijkheid tot wijziging van geesteshouding en geestelijke inzichten.

De wereldleraar, die dit begrijpt, spreekt dan ook tot zijn leerlingen: "Weet wel, dat wie in deze dagen oordeelt, reeds veroordeeld is voor hij een woord heeft gesproken. Besef zeer goed, dat al wat nu leeft en al wat nu werkt, een nieuwe weg moet gaan, niet één gemeenschappelijke weg, maar de innerlijke weg, die voor een ieder voert tot hetzelfde doel en een deelgenootschap betekent in dezelfde geestelijke kracht. Gij kunt niet zeggen: Dit is goed en dit is kwaad, noch zult gij zeggen: dit alleen is waarheid of dat alleen is onwaar, want elk algemeen oordeel betekent voor uzelf een strijd met de invloeden, die u thans beroeren."

Die leerlingen vinden dat natuurlijk op zichzelf niet prettig, zij zouden ook graag hun meester zien als de grote profeet, de grote vernieuwer, die geheel de wereld in zijn hand balanceert als een kaatsbal en alle mensen wijzigt volgens zijn inzichten. Maar hier wordt iets aangetast, juist door deze leraar, dat de mens dierbaar is, n.l. het begrip van onfeilbaarheid, de vaste maatstaf. Misschien kunnen we dit het beste uitdrukken in het volgende beeld: Mensheid, menselijke maatschappij, de samenwerking van geestelijke en stoffelijke werelden, doet denken aan een caleidoscoop, waarin een betrekkelijk klein aantal stukjes gekleurd glas in voortdurend nieuwe combinaties een opeenvolgende reeks van symmetrische wonderwerken presteert. Dit glas nu, dit gekleurde glas, bestaat uit de enkele cosmische waarden en wetten, die in de mens en in de cosmos geuit zijn.

Op dit moment is er een periode van wijziging, d.w.z. dat de symmetrische patronen, waarop de mens zijn geloof, zijn aanvaarden, zijn voortbestaan, bouwt, zich voortdurend wijzigen. Hij kan zich niet meer baseren op de vaste cosmische structuren, doch slechts op de geaardheid van hetgeen deze structuur uitmaakt.

Als u daarover nadenkt, dan wordt het u misschien duidelijk, dat we dus niet meer de keuze hebben van een bepaalde lijn, van een weg die dus als een lijn wordt uitgestippeld, maar dat we voeleer te maken krijgen met het kiezen van de kwaliteiten en eigenschappen, die voor ons goed zijn.

Die kwaliteiten en eigenschappen kiezen is nogal moeilijk. Wanneer men de wereldleraar om raad vraagt in een dergelijk geval, antwoordt hij dit:

"Indien gij in uzelve zeker kunt zeggen en zonder aarzeling: hetgeen ik volbreng of hetgeen ik wens, schaadt niemand; het brengt anderen en mijzelf vreugde en het voert tot een beter begrip tussen mens en mens en eventueel mens en cosmos, zo zult gij zeggen: dit is juist en dit is goed. Doch op het ogenblik dat gij aarzelt en u afvraagt: Is hetgeen ik volbrengen wil of hetgeen ik denk, wel in feite aanvaardbaar of zou ik toch niet iemand daardoor schaden? Zo laat het, want voor u is het slecht, het is onaanvaardbaar. Gij zijt in deze dagen gezet als rechteren over uzelve en het is uw taak om in de wereld te vinden de weg die juist is, die elke mens zijn vrijheid laat en ook uw eigen vrijheid behoudt, en toch de voortdurende band met de schepper blijft erkennen."

Ik weet niet of u begrijpt wat dit alles inhoudt. Als ik het op mijn eigen manier moet zeggen, zou ik willen stellen: Kijk eens, alles wat tot nog toe een vaste regel was, valt weg. We bevinden ons a.h.w. weer in de nevel van bijgeloof, zij het dat dit bijgeloof in deze dagen misschien andere namen heeft als wetenschap, als maatschappelijke noodzaak, sociale norm, en dergelijke. Deze verwarring komt voort uit een onjuist begrip van werkelijke verhoudingen en een werkelijke verhouding kan nooit in een structureel beeld worden uitgedrukt. U kunt niet zeggen, dat de vorm van bepaalde vlakken b.v. in een modern schilderstuk ook hun kleur bepaalt, ofschoon er natuurlijk wel moderne schilders zijn, die dit zullen beweren. Een vierkant kan rood, kan blauw, kan groen zijn. Zolang u zich vasthoudt aan het vierkant en niet aan de kleur, loopt u vast, want u kunt zich niet voorstellen, dat er ook een cirkel of een driehoek kan zijn, die dezelfde kleur draagt.

Wij moeten ons instellen in deze tijd, niet, uitdrukkelijk niet, op de vorm der dingen, maar op hun inhoud. Het zal u misschien duidelijker worden, wanneer ik u vertel, dat toenemende invloed van de grote buiten-planeten als Uranus, Neptunus en Jupiter, op het ogenblik dus wel de nadruk leggen op vele veranderingen, waarin alleen b.v. intenties gelijk kunnen blijven, waarbij het inspiratieve moment, de plotselinge inval, de onverwachte gebeurtenis, een hoofdrol gaan spelen.

U kunt op het ogenblik niet vanuit uzelve zeggen: Dit is de regel of dit is de wet of zo gaat het. U kunt alleen nog maar stellen: dit is de tendens, die wij erkennen, dit is mijn eigen streven, dit is de kracht, waarin ik geloof. En die kracht waarin u gelooft, die tendens, enz., enz., zullen zich openbaren en uiten op duizend verschillende manieren.

Er is geen vorm voor aan te geven. Dat daarnaast de binnen-planeten vanaf Saturnus dus verder naar de zon toe, eveneens een wat verwarrend spel spelen, is eigenlijk niet zo belangrijk. Hun doorgang door de huizen van een horoscoop is betrekkelijk snel. Maar die grote planeten doen soms 40, 50 jaar over een beweging. Zij zijn gestaag en langzaam en betekenen met hun invloed dan ook het blijvende, voor de mens. althans, blijvende beeld van de komende tijd. Tussen haakjes, ik mag aannemen dat ik duidelijk ben? "Ja zeker."

Dan moeten wij ons dus op het ogenblik gaan baseren op deze invloeden, die van buiten komen, van zover mogelijk van de zon af eigenlijk, d.w.z. de planeten waarop het zonlicht het zwakst is, of om het nog anders te zeggen: De invloed, die op het ogenblik op de aarde direct inwerkt, is enerzijds de zon, maar anderzijds de planeten die het minst licht zijn, maar ook gelijktijdig het oudste en als persoonlijkheid het rijpste. Dan wordt de kwestie eigenlijk dus een vergroting van tegenstellingen en om een tegenstelling op te lossen, kun je alleen maar één weg gaan, die blijvend en in alle condities bruikbaar is, dat is de z.g. mystieke weg, die in de praktijk uitgedrukt de magische weg wordt.

Hierin vallen alle vaste normen weg. Ook alle vast gekende stoffelijke wetten vallen weg. Wat over blijft is een wisselwerking van grootste krachten, die voert tot vaststelbare en te herhalen resultaten. De op zichzelf ontstane onregelmatige verhouding, wordt dus in een vaste reeks van gevolgen toch weer wetmatig omschreven.

Het feit, dat alle mensen onderworpen zijn aan deze steeds sterker optredende tegenstellingen, maakt het noodzakelijk dat zij dus of wel een mystieke, of wel een magische weg gaan. Het begin daarvoor is bij een ieder de esoterische ontwikkeling, de zelf-erkenning. Maar deze moet worden omgezet in een volkomen nieuwe en persoonlijke praktijk van handelen en denken, die wordt doorgevoerd tot in de kleinste dingen.

We staan op het ogenblik aan de beginperiode. Zoals ik reeds in het begin opmerkte, de spanningen beginnen reeds nu merkbaar te worden. Maar in enkele jaren zullen die spanningen een tamelijk hoge top bereikt hebben. Dan moet men deze omstelling volbracht hebben, of men wordt de speelbal van de invloeden uit de cosmos.

Als u dit nu begrijpt, zal hetgeen de volgende spreker u vanmorgen brengt, ook veel duidelijker zijn, want deze zal u dan proberen in te lichten weer over bepaalde problemen van o.m. magie en mystiek. Het is een gast die niet tot de O.D.V. behoort, maar wel tot één van de hiermee direct samenwerkende groepen en wij menen dat het goed zou zijn u, ondanks uw beperkt aantal, in de gelegenheid te stellen van zijn denkwijze kennis te nemen. Deze denkwijze heeft echter alleen betekenis, gezien in het totaal verloop van de gebeurtenissen, van de werkingen en deze werkingen heb ik getracht u althans summier te schetsen, in de hoop dat het volgende voor u een stimulans moge zijn, niet om de beschreven waarden nu letterlijk te gaan uitvoeren, maar om voor uzelf te overwegen in hoeverre u van de door hem genoemde eigenschappen en wetten misschien kunt gebruik maken om in die komende tijd en voor uzelf en voor anderen een juistere betekenis te gewinnen en in de cosmos zelf uzelve beter te oriënteren.

Het woord is dan nu aan onze gast van vandaag en wat mij betreft, ik

neem afscheid van u. Ik vermoed niet, dat wij nog commentaar zullen brengen op hetgeen hij zegt, maar er zal in ieder geval als gebruikelijk worden gesloten, zodat ik, mijne vrienden, met een gerust hart van u afscheid neem en u verder een aangename zondag toewens, waarbij ik meen te mogen opmerken, dat als de zon in uw harten zo schijnt als buiten, uw eigen vreugde misschien zelfs nog luidruchtiger zal zijn als die van de vogels buiten. Prettige zondag.

:--:

Goedenmorgen vrienden.

Te spreken over de magie en de mystiek, die het kenteken zijn van de komende tijd, is in zekere zin moeilijk. Wat n.l. zijn de wetten waaraan de magie gehoorzaamt? Zij zegt: Elk juist volbracht symbool, ongeacht zijn eigen vorm, kan gebruikt worden om een corresponderende en voor de mens reële werking te veroorzaken op elk punt waar een harmonie met deze mens of zijn streven bestaat en verder op die punten, waarop de concentratie van zijn wil, eigen wezen en wezensinhoud projecteert.

De magie dus stelt de vervangende werking als een zeer normale, ja zelfs een belangrijke en blijvende waarde, in het menselijk leven. Wanneer wij zeggen, dat Jezus is gestorven voor de mensen, zo is dit, gezien zijn leer, letterlijk waar. De verlossing, die men daaraan pleegt te koppelen, is echter niet letterlijk, maar slechts magisch waar. Waar een harmonie met Jezus bestaat, zal de intentie, al is het nog zo lang geleden, die zijn wezen en werken bepaald heeft, in een mens herontstaan en zo worden tot een nieuwe daadkracht of een verrijking van zijn innerlijk en daarmee datgene scheppend, wat men verkeerdelijk als de verlossing, enz., pleegt te betitelen.

De mystiek heeft ook haar eigen regels. Zij stelt dat op het moment waarop mijn "ik" zich een ogenblik verliest in oneindige waarden, het "ik" deel heeft aan deze oneindige waarden en op een niet omschrijfbaar wijze gebonden, desnoods met de hoogste bron van alle leven, aan zichzelf ontruikt, een volle werkelijkheid niet slechts kent, maar ook door zich en rond zich verwerkelijk.

Hierbij speelt natuurlijk, evenals bij de magie, het geheim van het leven een grote rol. De grote fout, die ik van mijn standpunt uit bij de moderne mens aantref, is wel dat hij uitgaat van de letterlijke betekenis van zijn daden en zijn woorden. Wanneer iemand een ander iets geeft, zo geeft hij, basta. Wanneer hij over een ander spreekt, zo spreekt hij, **basta**. Maar dat is natuurlijk, - zeker magisch - niet juist, want met een gave t.o.v. één persoon, kan ik aan geheel de mensheid geven. Met een symbool van woorden, of gedachten, kan ik voor mijzelf een harmonie wekken met grote, belangrijke waarden en, zonder dat een kenbare, en logische of menselijke redelijke samenhang bestaat, anderen beïnvloeden.

Het zal u duidelijk zijn, dat het gebruik van alles in zijn feitelijke of letterlijke betekenis, vooral in de komende tijd, een fout en een onnodige beperking is van mens en menselijk leven.

Mystiek kennen wij al precies hetzelfde. De mysticus gebruikt een middel, dat op zichzelf belachelijk of dwaas lijkt. De Christelijke mystici spreidden zich vaak op de grond uit in de vorm van een gekruisigde en dan bij voorkeur aan de voet van een altaar. Een symbolische daad, die nutteloos, dwaas en wat rederijersachtig moge schijnen, maar die voor het innerlijk een identificatie met Jezus betekende, zodat verschijnselen als levitatie, lichtglansen, ontruiktheid aan werkelijkheid, visioenen, zich konden voordoen.

Het gaat niet meer om de uiterlijke vorm, maar het gaat om de innerlijke waarde. Magisch gezien b.v. is de strijd tussen Rusland en de Ver. Staten op het ogenblik een poging om eenheid te bereiken en dus niet een poging om elkander te overvleugelen, ook al begrijpen de volkeren en mensen dit zelf niet. Want de magiër, die een geest wil verwinnen, gebruikt vanuit zich het wapen om daarmee een voldoende eenheid te bereiken. Zijn symbolische strijd, - ik meen dat men de huidige toestand ook zo mag noemen - wordt in feite een

overwinning van zichzelf en zo een juiste opname in een hoger principe of een hogere eenheid.

Al deze waarden kunnen wij terugbrengen tot het direct menselijk vlak. En dan wil ik, op gevaar af u te schokken, trachten duidelijk te maken waar, gezien de invloeden van deze tijd, en de mogelijkheden van magie en mystiek, de fout is gelegen. Men gehoorzaamt aan wetten en contracten, niet naar de geest, maar naar de letter. Toch zal het om juist te handelen vaak nodig zijn tegen de inhoud van een wet of een contract te handelen, waar alleen zo het doel, waarmee de wet tot stand kwam, het contract werd gesloten, in feite wordt gehandhaafd.

Men heeft normen opgesteld omtrent de heiligheid van leven, maar leven is niet heilig in zichzelf. Het wordt geheiligd door de beduiding, die men het geeft. Een mensenleven heeft geen waarde, tenzij de mens, die leeft, in zich cosmisches waarde verkrijgt. Hoe groter de eenheid van de enkele mens met het geheel der mensheid, of beter nog, met de scheppende kracht waaruit de mensheid is voortgekomen, hoe zuiverder de betekenis van dit leven en hoe heiliger. Het is niet het vormloze, doch het gevormde dat waardevol is, mits de vorm er één van harmonie is.

Ik vraag mij af, of het u duidelijk wordt, wat dit in feite betekent? Het rechtlijnige en logische denken van de mens in deze dagen verliest meer en meer zijn betekenis, want het houdt zich niet meer bezig met levende waarden, maar met gefixeerde voorstellingen en regels. Daarvoor in de plaats zouden wij kunnen teruggaan tot het instinctieve, maar het instinct van de mens laat niet toe, dat hij onmiddellijk en zonder meer een cosmisches contact verwerft. Hij is de geleefde en leeft niet zelf.

Zo blijft ons alleen de mystieke weg, waarbij instinct, geloof, begrip, God, worden samengebracht in de op zichzelf onbetekenende gebeurtenissen van alle dag en de mens met elke handeling en ademhaling niet slechts een stoffelijke of beperkt- en vormkennend- geestelijke daad stelt, maar daarnaast a.h.w. het cosmisches uitbeeldt.

De bereikingen van de mens zijn eveneens al gebaseerd op wat hij noemt rede, d.w.z. op de beperktheid van zijn eigen denkvermogen. Maar hoe kan ik iets bereiken met rede, wanneer de rede zelve grenzen stelt aan mijn bereiken? Wat ik in mij beleef, in mij denk, in mij gevoel t.o.v. geheel de wereld, kan ik uitdrukken in een simpele daad, maar dan kan ik ook deze beleving in een simpele daad, omzetten in een werking, waarbij de werking op één punt, op één voorwerp, één wezen, wordt omgezet in een cosmisches werking, op rek.

De kleine wet van beheersing wordt vervangen door de grote wet van beheersing. De wet van de tien geboden, zoals Mozes die kende, wordt vervangen door de vrijere en daarnaast toch meer omvattende wet der naastenliefde. De beperking van het dogmatisch geloof, wordt vervangen door de directe, - zij het nog mystieke- beleving van het goddelijke. Eerst wanneer men dit kan doormaken, daaraan deel kan hebben, zal in deze tijd de ware magie van het menselijk leven tot uiting komen.

Men heeft vroeger in vele woorden, in vele spreken en daden, (belachelijk in de ogen van de hedendaagse mens) de kracht van goden gemanifesteerd, de natuur beheerst en nog heden brengen eenvoudige dansen en liederen soms, gepaard gaande met geestelijke krachten ongetwijfeld, tot stand wat al uw wetenschappelijke weerkenners niet kunnen. Zij roepen regen of verdrijven de wolken.

Zulke simpele dingen, uit de eenvoudige kennis der natuurmensen geboren, zijn belangrijker dan uw isothermen en isobaren. Dit te beseffen is noodzakelijk, want de komende tijd is er een van geestelijke krachten en dus ook van magie. Het zal u blijken, dat, naarmate de tijd voortschrijdt, magie voor u persoonlijk meer noodzakelijk wordt. Wilt u zich daarvan onthouden, zo blijkt het dat u een speelbal bent in het geweld van veranderende tijd, maar zo gij zelf het juiste woord, het juiste rythme weet te vinden, de juiste instelling en de juiste symbooldaad, zo blijkt dat ge meester zijt van de elementen rond u en dat ge de omstandigheden van de tijd kunt aanpassen aan uw behoeften en de noodzakelijkheden voor uw medemens.

De kreet van menige verkondiger van de nieuwe tijd is: Wees vrij, wees jezelf. Ik wil hier, sprekend vanuit hoofdzakelijk magisch standpunt, aan toevoegen: Maar werkelijk vrij kun je alleen zijn door het vrijelijk aanvaarden van verplichtingen, het erkennen van gelijkenissen tussen jezelf en waarden in het Al en het persoonlijk uitdrukken daarvan.

Men roept u toe, dat gij vooral moet aanvaarden. Vanuit mijn standpunt voeg ik daaraan toe: Zeker, maar uw aanvaarding moet gelijktijdig betekenen het nu zijnde omvormen tot het noodzakelijke of zelfs het begeerde. Alleen dan heeft die aanvaarding zin. De mens is geen slachtvee, opgedreven naar abattoir van een vernieuwing der tijden. De mens is een denkend wezen en in hem schuilen krachten, waarmee hij onmiddellijk het Al kan wekken en vanuit zichzelf tot het Al kan spreken. De mens draagt in zichzelf een wil, een wil die niet alleen in staat is hem eigen wezen in de juiste vorm en gedaante te doen dwingen, maar die gebruikt kan worden om elke kracht die in hem leeft, duizendvoudig versterkt door het buiten hem harmonisch zijnde, te openbaren op elk punt van aarde of cosmos door hem gekend.

De mens is niet slechts het werktuig of de speelbal der goden. Hij is een god in zijn kinderjaren, althans in de oude heidense zin van het woord god hier, want uit zichzelf bereikt hij de volle openbaring, de volle kennis, de volle beheersing en het scheppend vermogen. Zolang hij deze eigenschappen niet bewust bezit is de magie het middel waardoor hij althans deze kwaliteiten benaderen kan en het niet begrepene reeds nu in praktijk kan omzetten.

Ik zou u de raad dus willen geven: Wees natuurlijk eerlijk t.o.v. uzelve, maar besef dat alle regels, wetten, contracten, dogma's, geloofsbeperkingen, ja zelfs idieële stellingen, alleen gemaakt zijn om gewijzigd te worden en wel zo, dat gijzelve zo hoog mogelijke harmonie met de cosmos bereikt en vanuit die cosmos een zo sterk mogelijke en gunstig mogelijke invloed verwerft op uw omgeving en uzelve. Het doordringen van de waan, het doen vallen van de scheidingen tussen de sferen, is belangrijker dan al zoet zemelig braaf zijn op aarde. Een begrip voor de cosmische waarheid, zelfs binnen een mystiek leven, is meer waard dan alle welbewust en zelfverheerlijkende gedoceede wetenschap.

Wat in u leeft, wat ge vanuit uzelve beheerst kunt openbaren, is de werkelijkheid van uw leven. Het zijn deze krachten die in de nieuwe tijd zullen tellen en daarom herhaal ik als besluit van mijn toespraak nogmaals: Er bestaan geen wegen buiten die van magie en mystiek om, onder invloed van de grote buiten-planeten, de nieuwe heerser van het komend tijdvak, de ware beleving te vinden, de juiste houding en werking en zeker ook het intense begrip en bewust leven van het scheppend vermogen in en rond je.

Daarmee heb ik dan ook mijn bijdrage, vrienden, beëindigd en dank ik de groep, waartoe u behoort, dat zij mij de gelegenheid heeft gegeven ook mijn inzichten hier tot uiting te brengen. Ik wens u een goeden dag.

:--:

Goedenmorgen, vrienden.

Nu, ik weet niet of het nu zo schokkend is geweest als de spreker zelf dacht. Weet u, wanneer hij, naar mijn idee, dacht een grote koorts te verwekken, heeft hij waarschijnlijk bij de meesten hoogstens een rillinkje gebracht van: Er loopt iemand over mijn graf. En dat is heel begrijpelijk, want wat hij zegt is theoretisch allemaal heel mooi en te verwerken en in de praktijk maak je je er toch niet druk over. Ja, u weet wat een moderne mens is nietwaar, of niet? Tjonge tjonge, wat hebben jullie weinig zelfkennis, maar goed: Een moderne mens is iemand die zijn werkelijke intenties en zijn werkelijke wezen achter zoveel woorden en schijn verbergt, dat hij zelf gelooft anders te zijn dan hij is, waardoor hij zelf struikelt over zijn eigen geestelijke benen.

Nou, ja goed, zo iemand hoort stellingen dus heel graag aan, zal ze misschien ook gebruiken wanneer ze hem toevallig van pas komen, maar of hij nu werkelijk dat principe als zo omwentelend ziet als het in feite zou moeten zijn,

nu, ik geloof niet, dat hij dat door heeft. Nu, ja, ik heb niet te lang te kletsen, want ik moet voor jullie gaan sluiten, maar ik zou het eigenlijk zo willen zeggen: Wat daar in feite wordt gezegd, komt hierop neer, laat ik het dan maar eventjes vlot en nuchter zeggen: Alles wat jullie op het ogenblik kennen, (van wetten, van orde, van trouw, van liefde, van fatsoen, van familiebanden, van burgerlijke banden, sociale banden, verplichtingen, enz.,) is allemaal maar humbug. Dat wordt er gezegd, want het zijn uiterlijkheden, die alleen wanneer ze bevestigd worden door innerlijke krachten, zin hebben en daaraan mankeert het. Punt 1.

Punt 2. Wanneer je werkt met die innerlijke krachten, dan beschik je over vermogens, die volgens het menselijk denken eigenlijk niet zouden mogen bestaan, want ze gooien de menselijke opvatting van netjes geërdend en heerlijk zelfvoldaan leven, aardig in de war. Maar de mens die werkelijk intens en bewust leeft, kan die dingen gebruiken en alleen door het gebruik van die krachten is het mogelijk om, nu laten we maar eerlijk zeggen, uit de rotzooi te komen.

en de laatste en misschien wel belangrijkste conclusie, die de spreker zoëven heeft getrokken en die we nog wel eens meer gehoord hebben, is deze: Je bent zelf volledig aansprakelijk voor jezelf, maar als je je één voelt met God en dus, werkt vanuit het begrip van het goede, zoals jij dat in God kent, dan zul je je heel wat zuiverder aan de werkelijke wetten houden dan je ooit kunt doen aan de hand van de uiterlijk geldende waarden en door dat gevoel van eenheid, kom je tot een veel zuiverder beleven van de cosmos of zeg dan maar rustig "Onze Lieve Heer" als je dat wilt zeggen, of de wereld en de natuur, want het is allemaal precies hetzelfde en in dat beleven kom je tot het verkrijgen van inzicht zowel als kracht, die wederom volgens de normale mens niet hadde magge zijn, want het gooit het fatsoen en de burgerlijkheid en de gedegenheid (en vooral als je denkt dat we het allemaal toch zo goed weten en zo goed doen) hopeloos in de war.

Nu weet ik wel, dat er gezegd is dat er geen commentaar gegeven moest worden, maar ik denk: ja, ik weet niet of jullie het precies begrepen hebben, laat ik maar eens eventjes duidelijk zijn. Nu en degen, die het nu nog niet snapt dat is iemand, nu ja, daar is niets mee te beginnen, want dit kun je met je blote klompen zo voelen, zou ik zeggen.

En dan mag ik er nog één opmerking aan vastknopen, ik zeg dat nu ronduit, maar dat betekent nog niet, dat je alleen de negatieve kant ervan moet bekijken, want natuurlijk, wetten opzij gooien, prima, best, doe precies wat je wilt, zolang je voor jezelf weet, dat je tegenover je God, jezelf en je medemens verantwoord bent. Maar als dat laatste nu niet het geval is, probeer dan niet er een koopje van te maken, want dan is het net een uitverkoop, dan betaal je meer voor beschadigd goed dan je anders voor nieuw betaalt, begrijpt u me goed? Nu, dan hoeft ik er niet verder op door te gaan en dan kan ik zeggen wat is het slotwoord?

Een bliksemschicht.

Er was een bliksem, die met zijn licht als een schicht naar de aarde vlood. Want, zei hij, boven is er wel licht, maar beneden is de duisternis zo groot, dat ik me verplicht gevoel om aan die mensheid licht te geven. Zo sloeg de bliksem in een boom en nam een mens het leven. Hij had het alles goed bedoeld en ook wel degelijk goed doorvoeld, maar zijn kennis was niet zeer gedegen, want het duister waar de mens in leeft en waaruit de mens naar het licht streeft en uiteindelijk het licht bereikt, is iets dat in geleidelijkheid de mens tot hoger dingen leidt.

Maar komt een allerhoogste kracht plots als een bliksemschicht, dan is het gedonder niet van de lucht en schrikt de mens van het licht of wordt hij met een licht gerucht gedood, want deze spanning is te groot.

Daar heb je een stuk van je bliksemschicht en nu denk je misschien

dat ik een ondeugende bliksem ben, maar ik zal het nog eventjes ernstig nemen.

Wanneer er spanningen zijn tussen aarde en lucht, wanneer spanning en storm ten top zijn gedreven, dan moet een evenwicht herontstaan en het is de bliksem met zijn schichtende baan, die het evenwicht aan wolk en aard uiteindelijk weer moet geven.

Het is het stormend vast geweld, waarin een evenwicht hersteld wordt, dat door omstandigheden wel verstoord uiteindelijk het woord van leven haast deed sneven.

Zo wordt ook in de geest heel vaak een spanning weergegeven en ontladtd zich even vaak het licht zo plotseling als een bliksemschicht. Wil dan niet in vrees verstart daar staan of vluchten in de waan, dat heel het Al vergaat. Begrijp dat er een evenwicht, waardoor juist gij kunt leven en vervullen uwen plicht, in deze ontlading herontstaat. En siddert dan rond u de lucht en is het wild gerucht voor de geest geworden tot een kracht, waardoor hij zinloos wordt gedreven, bedenk het is noodzakelijk, want slechts zó kan mens en geest zijn God in werkelijkheid beleven.

En voelt ge soms in spannend weer de noodzaak tot geborgen zijn, maak u niet klein, neen, fier onder de dreiging opgericht, laadt u zelf met hemellicht, dan kan geen geweld, geen schicht u deren. Maar zult ge lichtend zelve leren waarom het noodweer nu moest zijn en misschien, dat gij als bliksemschicht ten hemel gaat en in uw licht tekent band die het stoffelijk wezen en het hemels vaderland verbindt, zodat ge in uzelf de zin van de ontlading vindt.

Nu, dat was schicht nummer 2 en nu wil ik het nog besluiten met een kleine zinspreuk, want anders denken jullie dat ik ernstiger ben dan gewoonlijk en dat is dit: Wanneer er een onverwachte bliksemschicht optreedt, kun je ervan verzekerd zijn, dat er ergens een ondeugende bliksem in de buurt is. Wanneer je zelf voldoende deugt, zal een dergelijke ondeugende bliksem opdonderen, zodat geen bliksemschicht je meer stoort in het verder gaan met het goede en bewuste leven, hou je daaraan vast. Goedenmorgen.